

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819205481
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819205481.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: E.. H. X., S.. XX.XX.XXXX, M. X. V. X, W., Č. R., L. S. U.: Q.. J.. M. XX, XXX XX J. X - Q., Č. R., proti žalovanému: Obec Holčíkovce, so sídlom Holčíkovce 40, IČO: 00 332 429, zastúpený JUDr. Marekom Tkáčom, advokátom so sídlom Nám.sv. Martina Lipany, 082 71 Lipany, o určenie právnej skutočnosti, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 09.07.2019 domáhal voči žalovanému určenia, že pani X.L. V., S. U. XX.XX.XXXX, M. XX.XX.XXXX, A. bola konkludentným spôsobom poverená a oprávnená, aby od Pošty Holčíkovce preberala všetky poštové zásielky (vrátane podpisovania a pečiatkovania pečiatkou s „Obecný úrad - Holčíkovce“ poštových doručeníek) adresovaných Obci Holčíkovce v dobe neprítomnosti štatutárneho orgánu Obce Holčíkovce na pracovisku Obecného úradu Holčíkovce a to nepretržite v dobe od 1.1.1991 do 31.12.2002, keď bola zamestnankyňou Obecného úradu Holčíkovce ako referentka a mala na starosti mimo iného tiež vedenie podateľne, vedenie knihy prijatej pošty a vedenie knihy odoslanej pošty. Zároveň sa domáhal náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalobca od roku 1997 dva exekuční tituly, ktoré žalovaný začal po 10 rokoch od ich právoplatnosti (1.8.1997) od 16.2.2007 rozporovať nepravdivým vymysleným tvrdením, že doručienky u oboch exekučných titulov podpísali a poštové obálky s Platobnými rozkazmi KS Košice (18 Rob 1357 / 96-22 zo dňa 1.7.1997 a 17 Rob 1361 / 96-24 zo dňa 27.6.1997,) zaslanými Krajským súdom Košice dňa 11.7.1997 a dne 14.7.1997 na adresu žalovaného prevzala pani X. V., ktorá k tomu údajne nemala oprávnenie alebo poverenie pre prevzatie len týchto dvoch exekučných titulov, inak bola len upratovačkou. Obidve exekučné tituly majú riadne vyznačené právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.8.1997. Napriek tomu začal žalovaný až po 10 rokoch od vykonateľnosti platobného rozkazu začal žalovaný tvrdiť, že jediná osoba, ktorá bola oprávnená k prevzatiu poštových zásielok a podpísaniu doručeníek u oboch exekučných titulov bol iba štatutárny orgán žalovaného, ??teda starosta E.. F. J., ktorý túto funkciu vykonáva v rokoch 1995-1999. Na základe oboch exekučných titulov boli žalobcom od roku 1997 riadne vedené exekučné konania Er 3159/97 a Er 3196/97. Námietky žalovaného, ?? že pani V. bola upratovačkou a nebola oprávnená obidve obálky od Pošty Holčíkovce dňa 11.7.1997 a dne 14.7.1997 prijať sa objavili po viac ako 10 rokoch dňa 16.2.2007, keď žalovanému bolo dňa 9.2.2007 doručené právoplatné uznesenie NSSR 1 Obo 223/2005 zo dňa 29.11.2006, ktorým NS SR ako odvolací súd definitívne zamietol žalobu žalovaného zo dňa 18.6.1999 na obnovu konania oboch exekučných titulov. Od 11.07. 1997 do 15.02.2017 námietku nekompetencie pani V. žalovaný

neuplatnil ani nenamietal po dobu 10 rokov v žiadnych súdnych konaniach. Žalobca uplatnil falošnú námietku žalovaný až po 10 rokoch (1997-2007) keď právoplatne skončilo konanie o obnovu konania, určujúce žaloby zo dňa 16.2.2007, žaloba na zrušenie oboch Exekučných titulov. O určovacej žalobe žalovaného z 16.2.2007 na zrušenie oboch exekučných titulov, ktorá je od roku 2008 vedená pod sp.zn. 4Cb 1/2008, nebolo k 27.6.2019 rozhodnuté. Dátum 16.2.2007 je kľúčovým momentom celého príbehu, pretože zákonná povinnosť exekučného súdu po celú dobu exekučného konania skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu vyplýva exekučnému súdu z rozhodnutia vyšších súdov a ustálenej judikatúry. Rozhodnutie NSSR 4 MCdo 8/2012 z 26.2.2013, uznesenia ÚSSR III.ÚS 453/2013 z 10.9.2013. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že ani po 12 rokoch od 16.2.2007 nie je rozhodnuté o odpore žalovaného ako aj o konaní 4Cb/1/2008 je žalobca nútený podať túto určovaciu žalobu. Žalobca v žalobe poukázal na Rozhodnutie NSSR 4 MCdo 8/2012, z 26.2.2013 z ktorého podľa žalobcu možno detailnou analýzou vyvodíť aj jeho naliehavý záujem. Petit určovacie žaloby žalobca preto formuluje tak, aby rozhodnutie súdu vyriešilo celý obsah a dosah sporného práva. Takto je schopná táto určovacia žaloba odstrániť stav ohrozenia práva žalobcu a jeho doterajší 12 rokov trvajúcu neistotu v jeho právnom postavení a ohrození jeho majetkových práv. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 30 Cdo 3378/2009). Žalobca v žalobe ďalej poukázal na existenciu naliehavého právneho záujmu a toto svoje tvrdenie podporil súdnymi rozhodnutiami a to rozhodnutím NSSR 4Cdo/111/2008, 4Obo 12/2008, 5 Cdo/31/2011. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že posledný mimoriadny opravný prostriedok (návrh na obnovu konania) podal žalovaný dňa 18.06.1999, ktorý mu bol uznesením NSSR 10Bo 233/2005 dňa 09.02.2007 zamietnutý. Žalovaný podal dňa 16.02.2007 návrh na zrušenie Platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach 18Rob 1357/96 - 22 uvedením svojej vymyslenej úvahy, že exekučný titul mu nebol doteraz doručený, pretože ho údajne prevzala neoprávnená osoba, hoci vo výroku rozsudku OSVT 1T 197/04 z 24.8.2005 je právoplatne rozhodnuté, že štatutárny orgán povinného exekučný titul prevzal dňa 11.7.1997 a dňa 14.7.1997 a nepodal proti exekučným titulom opravné prostriedky a teda stali právoplatnými a vykonateľnými dňa 1.8.1997. Podľa žalobcu mal povinný iba jediné právo (nie ako odporca - žalovaný, ale iba ako povinný v exekučnom konaní) podať návrh na zastavenie exekúcie v rámci exekučného konania Er 3159/97 aj Er 3196/97 a tu po 10 rokoch od začatia exekúcie 6.11.1997 začať tvrdiť, že ET mu vlastne neboli doručené a že nie sú vykonateľné materiálne či formálne. Keby tak povinný urobil, bolo by zákonnou povinnosťou exekučného súdu OSVT v Er 3159/97 aj ER 3196/97 preskúmať či tvrdenia povinného spočívajúci v "jeho fiktívnom nálezu ", že po 10 rokoch" fiktívne objavil- neexistujúce nedoručenie ET oprávnenej osobe ... odpovedá pravde a skutočnosti. Vec by tak išla cestou zákona, pretože len exekučný súd mal a má právomoc preskúmať či ET spĺňajú podmienky materiálne a formálne vykonateľnosti. Žalobca ďalej v žalobe uviedol štyri kľúčové okruhy, svedčiace o exekučné tituly neboli nikdy zrušené. V týchto okruhoch poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach v určovacej žalobe o zrušenie exekučných titulov a v konaní o obnovu konania, skutočnosti, že v iných prípadoch v čase neprítomnosti starostu preberala pani X. V. poštu adresovanú obci Holčikovce ako aj tvrdenia, kto celú uvedenú situáciu zapríčinil. Na posúdenie právnej veci a skutočnosti svedčiacej o tom, že oba exekučné tituly neboli nikdy zrušené poukázal žalobca na rozhodnutie NSSR 4 MCdo 8/2012 a a rozhodnutie ÚSSR III.ÚS 453/2013 zo dňa 10.09.2013. Žalobca pripojil k žalobe celkom 69 doručeníek, ktoré majú preukazovať skutočnosť, že väčšinu podpisovala za žalovaného Q.. V.. Žalobca v žalobe ďalej popísal výpovede E.. F. J. a pani V. pred OČTK a súdmi ako aj „. A. útoku na likvidáciu exekučného titulu. Poukázal pritom na rozhodnutie ústavného súdu II.ÚS 349/2009, I ÚSSR 564/2012, I ÚS 87/1993.

2. Žalovaný žiadal žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu a priznať žalovanému náhradu trov konania.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to kópiou doručeníek, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 1T/197/04 z 24.8.2005, časťou zápisnice E.. F.S. J. z 2.8.2004 a z 16.4.2004, návrhom Obce Holčikovce z 16.2.2007 na zrušenie exekučného titulu platobného rozkazu sp.zn.18Rob 1357/96-22 z 1.7.1997, listom Obce Holčikovce z 29.11.2007, prehlásením ministra V. Š. A. z 27.3.2008, článkami o Obci Holčikovce z 2.4.2008, z 3.4.2008, z 4.4.2008, článkom Veľký Holčikovský pozemkový tunel z 21.10.2013, zápisnicou z vypočutia svedka zo 14.10.2008, uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cb 1/2008-168 z 27.3.2009, návrhom na obnovu konania žalovaného z 10.6.1999, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Obo 223/05 z 29.11.2006, výpisom z katastra nehnuteľností z 30.7.2015 týkajúci LV č.XXXX k.ú.W. Y. M. str.č.1-5, vyjadrením žalovaného z 24.10.2019, s prílohou uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cb/1/2008 z 15.8.2018, vyjadrením žalobcu z 22.1.2020, vyjadrením žalovaného z 4.5.2020,

vyjadrením žalobcu z 15.8.2020, listom žalobcu z 23.7.2020, spisu 7.8.2020, a 5.8.2020, pripojeným spisom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cb/1/2008 a z neho najmä uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cb/1/2008 z 15.8.2008 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Obo/6//2020 z 30.6.2020 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav

4. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 09.07.2019 domáhal voči žalovanej určenia, že pani X.S. V., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom XX.XX.XXXX, A. bola konkludentným spôsobom poverená a oprávnená, aby od Pošty Holčikovce preberala všetky poštové zásielky (vrátane podpisovania a pečiatkovania pečiatkou s „Obecný úrad - Holčikovce" poštových doručeníek) adresovaných Obci Holčikovce v dobe neprítomnosti štatutárneho orgánu Obce Holčikovce na pracovisku Obecného úradu Holčikovce a to nepretržite v dobe od 1.1.1991 do 31.12.2002, keď bola za zamestnankyni Obecného úradu Holčikovce ako referentka a mala na starosti aj vedenie podateľne, vedenie knihy prijatej pošty a vedení knihy odoslanej pošty. Zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

5. Z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 1T/197/2004 - 173 obžalovaný E.. F. J., nar. X.XX.XXXX je vinný, že ako starosta obce Holčikovce v dňoch 27.2.1996, 7.8.1996 a 6.11.1996 v Holčikovciach uznal dlh a úroky z omeškania v prospech firmy D..H..J..Q.. E.. H. X., J. v celkovej výške 1.496,415,-SK napriek tomu, že podľa článku 14 ods. 1 písm o. štatútu Obce Holčikovce nakladať s majetkom obce v hodnote nad 50.000,- Sk spadalo do právomoci obecného zastupiteľstva pričom v dňoch 11.7.1997, 14.7.1997 a 31.10.1974 prevzal platobné rozkazy Krajského súdu v Košiciach sp.zn.18Rob 1357/1996 z 01.07.1997 o zaplatenie sumy 86 513,-Sk s úrokmi firme D..H..J..Q. H. X. J., sp. zn. 17 Rob 1361/96 z 27.6.1997 o zaplatenie sumy 99.997.- Sk s úrokmi a firme D..H..Q. E.. H. X. J. sp. zn. 9Cb 1932/1996 z 21.10.1997 o zaplatenie sumy 865.134.- Sk s úrokmi firme D..H..J..Q.. E.. H. X., J., o doručených platobných rozkazoch neinformoval obecné zastupiteľstvo, čím porušil ustanovenie čl.16 ods. 2, čl. 15 ods. 1 písm. d Štatútu obce Holčikovce v dôsledku obžalovaného vznikla škoda Obci Holčikovce vo výške 12.000.0000,-Sk.

6. Zo zápisnice E.. F. J. pred OČTK vyplýva, že na otázku vyšetrovateľa, kto prevzal obálky s platobnými rozkazmi zo dňa 01.07.1997, 27.06.1997 a 21.10.1997 uviedol, že podpis na doručenkách týchto obálok je na doručenke z 11.07.1997 a 04.07.1997 X. V. a na doručenke zo dňa 31.10.1997 jeho.

7. Z návrhu na zrušenie platobného rozkazu 18Rob/1357/1996 vyplýva, že platobným rozkazom 18Rob 1357/1996 vydaným Krajským súdom v Košiciach dňa 01.07.1997 bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 86 513,- Sk s prísl. ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť napriek tomu, že tento nebol v súlade s §173 O.s.p. doručený odporcovi do vlastných rúk. Na základe toho odporca žiada súd, aby platobný rozkaz 18 Rob 1357/96 bol uznesením Krajského súdu zrušený v plnom rozsahu podľa § 173 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ súd podľa § 173 ods. 2 O.s.p. vydaný platobný rozkaz nezruší, tak navrhovateľ žiada súd, aby platobný rozkaz bol doručený do vlastných rúk jeho právneho zástupcovi podľa pripojeného splnomocnenia.

8. Z listu obce Holčikovce zo dňa 29.11.2017 vyplýva, že obec Holčikovce požiadala Okresný súd vo Vranove nad Topľou o zastavenie exekúcie z dôvodu že platobný rozkaz 18Rob 1357/1996, zo dňa 01.07.1997 vydaný Krajským súdom v Košiciach nespĺňa formálnu vykonateľnosť rozhodnutia, lebo nebol doručený do vlastných rúk podľa § 173 ods. 1 O.s.p.

9. Z prehlásenia ministra spravodlivosti Š. A. zo dňa 27.03.2008 vyplýva, že minister spravodlivosti SR Š. A. prijal starostu obce Holčikovce X. D.. „Na základe podnetu pána starostu vykonáme kontrolu u exekútora a preskúmame jednotlivé rozhodnutia. Ak sa podozrenia potvrdia, budem konať rýchlo a dôrazne," vyhlásil minister spravodlivosti A.. V súčasnosti hrozí, že obec príde o celý svoj majetok. Je ohrozený aj projekt obnovy školy. V prípade sú už trestne stíhaní bývalý starosta s ďalšou osobou, ktorá dala podnet na podozrivú exekúciu.

10. Z článkov o Obci Holčikovce z 02.04.2008, 03.04.2008 a 04.04.2008 vyplýva, že v deväťdesiatych rokoch obec stavala čistiareň odpadových vôd. Dodávateľom stavby bola firma Ekostav z Vranova. Subdodávateľom technológie bola Sabinovská firma Imova Sabinov. Zo začiatku za dodané práce fakturovala Ekostavu a ten obci. Neskôr Imova fakturovala priamo obci. Medzitým sa obe firmy dostali do likvidácie. V tom období končila v úrade bývalá A. M. uviedla, že zostávalo zaplatiť Imove okolo 865-tisíc korún. Všetko odovzdala novozvolenému starostovi. Na účte zostalo 1,2 milióna korún. Bolo z

čoho dlh zaplatiť. Navyše, predávala sa v tom období aj chata bývalého ONV približne za štyri milióny a aj iné chatky," spomína bývalá starostka Holčikovcov A. M.. Problém vznikol počas funkčného obdobia starostu F. J.. Pohľadávku sabinovskej firmy odkúpila istá ostravská spoločnosť. Starosta J. podľa našich informácií podpísal s českou firmou dohodu o splátkovom kalendári, obec však dlh nesplácala a úroky rástli takmer geometrickým radom. A to najmä preto, že sa v zmluve o splátkach obec zaviazala platiť nie obvyklých 0,05 percenta penále za omeškanú platbu, ale 0,5 percenta za deň. F. J. súd právoplatne odsúdil za zneužitie právomoci verejného činiteľa.

11. Zo zápisnice z vypočutia svedka napísanej dňa 14.10.2008 v pojednávacej miestnosti 240 Krajského súdu v Košiciach vyplýva, že svedok E.. F. J., S.. X.XX.XXXX ako svedok uviedol, že starostom Obce Holčikovce som bol v rokoch 1994 až 1999. V čase, keď bol starostom obce bol oprávnený preberať poštu určenú do vlastných rúk len starosta obce, nie jeho zástupca ani iná pracovníčka nebola poverená preberaním pošty. V prípade, že nebol v čase doručovania písomnosti v čase doručovania na obecnom úrade, zašiel na poštu, ktorá sídli oproti úradu a vždy som preberal poštu osobne. Podľa Štatútu obce nebol okrem neho ako starostu obce nikto oprávnený poštu preberať, pokiaľ sa jednalo o poštu doručovanú do vlastných rúk, ani ja ako starosta obce som počas funkčného obdobia nikoho nepoveril a to už či písomne alebo ústne na preberanie pošty do vlastných rúk. Pokiaľ ide o prevzatie platobného rozkazu, ktorý vydal Krajský súd v Košiciach pod č.k. 17Rob/1361/96-24 dňa 27.6.1997 po nahliadnutí do spisu a po oboznámení sa s obsahom poštovej doručenkovej zo dňa 14.7.1997 prehlásil, že na doručení nie je jeho podpis. Podľa podpisu na uvedenej doručení, uvedenú zásielku platobný rozkaz prevzala pracovníčka obecného úradu, ktorá na

12. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Cb/1/2008 - 168 vyplýva, že súd návrh odporcu zo dňa 16.2.2007 na zrušenie platobného rozkazu č. k. 18Rob/1357/1996-22 zo dňa 1.7.1997 zamietol.

13. Z návrhu na obnovu konania žalovaného zo dňa 10.06.1999 súd zistil, že obec Holčikovce požiadala o obnovu konania v právnej veci navrhovateľa E.. H. X., D..H..J..Q.. Č. R. proti odporcovi obec Holčikovce, okres Vranov nad Topľou vedenej na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod sp.zn.17Rob 1361/1996, 18Rob 1357/1996 a sp.zn. 9Cb 1832/1996.

14. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Obo 223/2005 vyplýva, že uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 9 Cb 673/99-88 zo dňa 18. marca 2005 mení tak, že návrh na obnovu konania zamietla.

15. Z výpisu z katastra nehnuteľností zo dňa 30.07.2015 týkajúcich sa LV.č.XXXX k.ú. W. Y. M. vyplýva, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností vedených na parcele č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X zbúranisko, ostatné komunikácie a k uvedených nehnuteľnostiam je zapísaných viacero exekučných práv.

16. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.10.2019 uviedol, že s podanou žalobou žalovaný nesúhlasí podľa jeho názoru je zjavne nedôvodná, keďže na strane žalobcu neexistuje naliehavý právny záujem na takomto určení. Touto žalobou chce žalobca iba nahradiť konanie vedené v súčasnosti pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008, ako aj v súvislosti s týmto konaním konania vedené pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky a Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktoré rozhodovali v tejto právnej veci. Žalobca napáda postup a rozhodovanie Krajského súdu v Košiciach, kde mal a má možnosť používať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, preto podanie určovacej žaloby z jeho strany nie je správne a dôvodné. Žalovaný b podaní ďalej uviedol, že nesúhlasí, že platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, č. k. 17Rob1361/96-24, zo dňa 27.06.1997, ako aj platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, č.k., 18Rob1357/96-22, zo dňa 01.07.1997, existujú a že sú právoplatné, pretože boli v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach v súčasnosti pod sp. zn. 4Cb/1/2008 (pôvodne pod sp. zn. 3Cb 4/2008 a 17Rob1361/96 a 18Rob1357/96) v súlade s ustanovením § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platnom a účinnom do 30.06.2016 po včasnom podaní odporov žalovaným s odôvodnením vo veci samej dňa 20.10.2008 v celom rozsahu zrušené. Zrušenie platobných rozkazov Krajského súdu v Košiciach preukazuje jednak samotné vedenie konania Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 resp. aj v ňom vydané uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4Cb/1/2008-1219, zo dňa 15.08.2018, v ktorom krajský súd okrem iného v bode 15 a 16 uviedol nasledovné: „S poukazom na vyššie uvedené nebolo sporné, že označené platobné rozkazy neprevzala na to oprávnená osoba, teda starosta obce, a preto nemohlo dôjsť k ich účinnému doručeniu

dňa 11.7.1997 a 14.7.1997. Keďže platobné rozkazy neboli riadne doručené, súd na návrh žalovaného a v súlade s platnou právnou úpravou tieto platobné rozkazy žalovanému opätovne doručil a v zákonnej lehote žalovaný podal proti nim odpor s odôvodnením. Včasným podaním odporu došlo podľa § 174 ods. 2 OSP k zrušeniu týchto platobných rozkazov a súd bol povinný vo veci nariadiť pojednávanie.“ (bod 15 uznesenia krajského súdu), „Súd zdôrazňuje, že platná právna úprava v rozhodnom čase nevyžadovala rozhodnúť (písomne) o zrušení platobných rozkazov z dôvodu, že bol proti nim podaný včas odpor, keďže k ich zrušeniu došlo priamo zo zákona a súd vo veci ďalej pokračuje nariadením pojednávania a v nadväznosti na to ani rozhodnúť o tom, že odpory boli podané včas. Takýto právny záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo 40/2009 zo dňa 27.5.2009 a z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho sp. zn. 1Obdo V/36/2009 zo dňa 17.12.2009, vydaných v tomto konaní. V poslednom uvedenom rozhodnutí dovolací súd v jeho odôvodnení konštatoval, že platobný rozkaz (sp. zn. 17Rob 1361/1996 - 3Cb 4/2008) bol doručený až dňa 20.10.2008. Keďže rovnaké skutkové okolnosti sú aj v prípade sporu vedeného pôvodne pod sp. zn. 18Rob 1357/96 - 4Cob 1/2008, tento záver dovolacieho súdu je priamo aplikovateľný.“ (bod 16 uznesenia krajského súdu) a jednak uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Obo 40/2009, zo dňa 27.05.2009, ako aj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Obo V 36/2009 zo dňa 17.12.2009, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za to, že platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, č. k. 17Rob 1361/96-24 zo dňa 27.06.1997 bol povinnému riadne doručený do vlastných rúk až dňa 20.10.2008, čo je pre vec vedenú v súčasnosti Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 záväzná a nemožno ho nahrádzať ani podaním určovacej žaloby zo dňa 27.6.2019. Na doručenkách z doručovania oboch platobných rozkazov Krajského súdu v Košiciach, č. k. 18Rob1357/96-22, zo dňa 01.07.1997 a č. k. 17Rob 1361/96-24 zo dňa 27.06.1997 nie sú podpisy E.. F. J., príp. F. Z., t. j. osôb oprávnených preberať zásielky do vlastných rúk v tom čase za povinného, ale X. V., t. j. osoby neoprávnenej preberať zásielky do vlastných rúk, ktorá vykonávala funkciu upratovačky, čo aj sami E.. F. J. L. X. V. pred Krajským súdom v Košiciach v spoločnom konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008 aj svojou výpoveďou potvrdili. Naviac vtedajší starosta E.. F. J. bol vypovedať dňa 06.08.2008 aj v trestnej veci vedenej Úradom justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou pod ČVS: ORP-120/OdV-VT-06, kde uviedol, že platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, č. k. 17Rob1361/96-24 z 27.06.1997 neprevzal a že bol prevzatý X. V., ktorá nebola na jeho prevzatie oprávnená. Menovaná nebola oprávnená ani na prevzatie platobného rozkazu vo veci 18Rob1357/96. Tieto skutočnosti boli už vyriešené pred Krajským súdom v Košiciach a pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky, a preto žaloba žalobcu nemá opodstatnenie a je nedôvodná. Žalovaný poukázal na rozhodnutie NSSE 1Obo V 36/2009 a uznesenie ÚSSR I.ÚS 177/2010 zo dňa 05.05.2010, ktorým odmietol sťažnosť žalobcu. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení uviedol, že napadnuté rozhodnutia nevykazujú znaky svojvôle, nevyhodnocujú nové dôkazy a právne závery, konštatujú predovšetkým nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávnu aplikáciu vrátane „chybnej interpretácie“ ustanovení § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a najmä § 48 ods. 1 OSP. Zároveň Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že žalobca k vykonávaniu dôkazov sa bude môcť v konaní pred krajským súdom a následne aj pred odvolacím súdom vyjadriť za tých istých podmienok ako druhý účastník konania. Odmietnutím ústavnej sťažnosti žalobcu a svojím názorom Ústavný súd Slovenskej republiky odobril názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o včasnom podaní odporu povinným dňa 20.10.2008 a skonštatoval, že má ďalej prebiehať súdne konanie. Pokiaľ ide o námietky žalobcu vo vzťahu k exekučnému súdu žalovaný poukazuje na uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. Er/3196/1997-743 zo dňa 07.07.2009, ktorým podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil exekúciu, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to z dôvodu, že platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, č. k. 17Rob 1361/96-24, zo dňa 27.06.1997 bol zrušený podaním odporu dňa 20.10.2008 v celom rozsahu. Toto rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. Er/3196/1997-743 zo dňa 07.07.2009, bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 15CoE 1/2009, zo dňa 04.11.2009. Žalovaný poukázal aj na uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3Er/3159/1997 - 666 zo dňa 02.09.2011 ktorým podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil exekúciu z dôvodu, že mal v danej veci za preukázané, že voči platobnému rozkazu č. k. 18Rob1357/96-22 bol včas podaný odpor a podaním odporu sa uvedený platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu. Vo veci bolo nariadené pojednávanie a konanie je vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Tiež súd uviedol, že „... nakoľko rozhodnutie, ktoré bolo v danej exekučnej veci exekučným titulom - platobný rozkaz 18Rob1357/96-22, bolo po začatí exekúcie zrušené, preto súd exekúciu v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení zastavil.“ Žalovaný ďalej uviedol, že aj exekučné konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica (33Ek247/2019 a 59Ek164/2019), na ktoré poukazuje žalobca, bolo zastavené. Žalovaný v podaní

ďalej uviedol, že žalobca predložil v konaní 69 fotokópií doručeníek. Z týchto doručeníek nie je podľa žalovaného ani zrejmé, kto ich podpisoval, resp. ani to, že ich mala podpisovať pani X. V., pričom ich pravosť nebola ani žalobcom preukázaná originálmi. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že pani V. učinené žalobcom v podanej žalobe, ako aj to, že by mala preberať viac než 90 % všetkých poštových zásielok. Žalovaný nikdy nemal zriadenú žiadnu podateľňu alebo podobný organizačný útvar a takéto útvary nikdy pani V. nevedla. Preberanie zásielok určených do vlastných rúk mohla vykonať iba splnomocnená osoba na základe originálu splnomocnenia vydaného a overeného príslušným orgánom alebo na základe splnomocnenia vydaného poštou, čo nebol prípad pani X. V., ktorá vykonávala u žalovaného upratovaciu činnosť. Žalobca tiež opomína, že v zmysle ustanovenia § 48 ods. 1 druhá veta O. s. p. platného a účinného v rozhodnom čase nebránilo prijímať ktorémukoľvek pracovníkovi, ktorý písomnosti prijme, ostatné písomnosti, avšak nie už písomnosti určené do vlastných rúk, akými boli platobné rozkazy Krajského súdu v Košiciach, č. k. 17Rob/1361/96-24, zo dňa 27.06.1997 a č. k. 18Rob/1357/96-22, zo dňa 01.07.1997, a preto ich nemohla prevziať X. V.. Pokiaľ žalobca poukazuje na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 1T197/2004, zo dňa 02.08.2004 a výpovede z tohto konania, tieto sú podľa žalovaného právne irelevantné keďže nepredstavujú žiadnu vyriešenú prejudiciálnu otázku medzi žalobcom a žalovaným. Z tohto rozsudku však možno práve naopak zistiť, že bývalý starosta obce E.. F. J. uznaním dlhu a úrokov z omeškania, a to v prospech žalobcu, konal v rozpore s čl. 14 ods. 1 písm. o) Štatútu Obce Holčíkovec, keďže nebol oprávnený nakladať s majetkom nad hodnotu 50 000,- Sk, na čo bolo oprávnené iba obecné zastupiteľstvo obce, čím sa dopustil trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. b), c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

17. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Cbi/1/2008 - 1219 zo dňa 15.08.2018 vyplýva, že súd zamietol návrh žalobcu na vstup spoločnosti CF F.L.O.P. s.r.o., Nejedlého 383/11, Brno-Lesná, Česká republika, IČO 64608565; Ing. W. X. nar. XX.XX.XXXX, X. V. X, W., Č. R.; L. X. nar. XX.X.XXXX, S. XX, M., Č. R.; M.. C. X. nar. XX.XX.XXXX, Q. X, J., Č. R.; X.. X. C. nar. XX.X.XXXX, Y. X, J., Č. R. a F. X., S.. X.X.XXXX, X. V. X, W., Č. R.Z. do konania na strane žalobcu ako ďalších žalobcov a súd konanie o zaplatenie úrokov z omeškania v sume 6.190,99 eur (186 510,00 Sk) a konanie o zaplatenie zmluvného úroku z omeškania vo výške 0,5% za každý deň omeškania z čiastky 140,27 eur (4.226,00 Sk) od 1.12.1992 do zaplatenia, z čiastky 37,07 eur (1.117,00 Sk) od 1.12.1992 do zaplatenia, z čiastky 4 921,03 eur (148.251,00 Sk) od 1.12.1992 do zaplatenia, z čiastky 31,23 eur (941,00 Sk) od 1.12.1992 do zaplatenia, z čiastky 44,01 eur (1.326,00 Sk) od 1.12.1992 do zaplatenia, z čiastky 180,60 eur (5.441,00 Sk) od 1.12.1992 do zaplatenia, z čiastky 16,92 eur (510,00 Sk) od 1.12.1992 do zaplatenia, z čiastky 21 535,91 eur (648.791,00 Sk) od 10.12.1992 do zaplatenia, z čiastky 110,07 eur (3.316,00 Sk) od 14.12.1992 do zaplatenia, z čiastky 27,08 eur (816,00 Sk) od 21.12.1992 do zaplatenia a z čiastky 1 672,97 eur (50.400,00 Sk) od 14.5.1993 do zaplatenia zastavil.

18. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 28.01.2020 uviedol, že k otázke povahy doručeníky a spochybňovania správnosti údajov uvedených na doručeníke chce poukázať na uznesenie NSSR z 27.11.2013 sp.zn. 8 Cdo 18/2013. K otázke nesprávnosti doručeníky či doložky vykonateľnosti poukázal na uznesenie NSČR z 25.5.2005 sp.zn. 20Cdo 1257/2004. K otázke vykonania listinných dôkazov z trestného spisu v občianskom súdnom konaní poukázal na stanovisko NSČR z 24.10.1979 sp.zn. Cpj 35/1978, R 22/1979. K otázke odlišnej rozhodovacej činnosti všeobecného súdu o tej istej právnej otázke sa do pozornosti nálež ÚSSR I.ÚS 564/2012 z 29.5.2012 K otázke viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vykonaným v trestnom konaní poukázal žalobca na právnu vetu obsiahnutú v Náleze ÚSSR z 23.11.2011 I.ÚS 269/2011. K otázke viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní Dovolateľ poukazuje na Stanovisko NSSR z 25 . 11 . 1976 Pls 2/ 1976. K otázke viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní žalobca poukázal na Rozsudok NSSR z 29.4.1992 sp.zn. 2 Cz 16/1992. K otázke viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní žalobca poukázal na uznesenie NSSR z 27.7.2015 sp.zn. 3 Cdo 101/2012. K otázke zákazu vydávania prekvapivých rozhodnutí žalobca poukázal na Uznesenie NSSR z 24.10.2013, sp.zn.4 Cdo 215/2013: Z vyššie citovaných rozhodnutí dovolacieho súdu ako Ústavného súdu SR je zrejmé, že pokiaľ už bola určitá prejudiciálna otázka meritórne vyriešená v inom súdnom konaní, nemôže si v ďalšom súdnom konaní (teda v tomto prípade v exekučnom konaní vytvoriť súd úplne iný záver a posudzovať ju diametrálne odlišne ako bolo uvedené v právoplatnom rozhodnutí súdu, vrátane rozhodnutia v trestnom konaní.. Súd i exekučný súd sa teda odchýlili od ustálenej judikatúry dovolacieho súdu tom, že o prejudiciálnej otázke doručenia platobného rozkazu KSKE 17Rob 1361/96 z 27.6.1997 i 18Rob 1357/96 z 1.7.97 (o ktorej už bolo dávno právoplatne rozhodnuté výrokovou vetou

rozsudku OSVT 1T 197/04 z 24.8.2005 tak, že „platobný rozkaz KSKE 17Rob 1361/96 z 27.6.97 i 18Rob 1357/96 z 1.7.97 starosta E.. F. J. prevzal dne 14.7.1997 a dne 11.7.1997 rozhodol rozdielne než ako bolo rozhodnuté v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp.zn. 1T 197/04 a považoval uvedený platobný rozkaz za nedoručený bez právnej sily exekučného titulu. Žalovaný v podaní ďalej uviedol, že Krajský súd Košice dňa 15.10.2008 odoslal povinnému „znovu“ po 11 rokoch platobný rozkaz z 1.7.1997. Súdny oboch inštancií sa vyššie popísaným postupom odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu SR v nižšie uvedených otázkach : aj Ako procesný prostriedok obrany proti právoplatnému platobnému rozkazu bolo možné (podľa v tom čase platných procesných pravidiel) uplatniť len návrh na obnovu konania alebo mimoriadne dovolanie; povinný pritom podal 10.6.1999 návrh na obnovu konania, ktorý bol definitívne právoplatne zamietnutý uznesením NSSR 1 Obo 223/2005 z 29.11.2006. Žalobca ďalej uviedol, že podľa jeho názoru ako procesný prostriedok obrany proti právoplatnému platobnému rozkazu bolo možné (podľa v tom čase platných procesných pravidiel) uplatniť len návrh na obnovu konania alebo mimoriadne dovolanie; povinný pritom podal 10.6.1999 návrh na obnovu konania, ktorý bol definitívne právoplatne zamietnutý uznesením NSSR 1 Obo 223/2005 z 29.11.2006. Žalobca má zato, že podanie povinného zo dňa 16.2.2007 označené ako „návrh na zrušenie právoplatného platobného rozkazu“ je vyfabrikovaným extra-mimoriadnym opravným prostriedkom právnej obrany proti platobnému rozkazu po 11 rokoch od jeho vydania a na jeho základe Krajský súd v Košiciach znovu predmetný platobný rozkaz vytlačil a znovu ho odoslal povinnému v roku 2008, čím porušil ústavný princíp právnej istoty a nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia. Podľa žalovaného je v rozpore s princípom právnej istoty a princípom právneho štátu pokiaľ súd (tu Krajský súd v Košiciach) koná a rozhodne o zrušení platobného rozkazu na základe neexistujúceho procesného prostriedku (ktorým bol v tomto prípade návrh povinného na " zrušenie právoplatného platobného rozkazu"). Rovnako je v rozpore s princípom právnej istoty a princípom právneho štátu pokiaľ súd doručí platobný rozkaz odporcovi (tu povinný) opakovane znovu po 11 rokoch od jeho vydania a prvého doručenia, hoci by súd mal byť viazaný právoplatným rozhodnutím trestného súdu o doručení a prevzatí platobného rozkazu štatutárnym orgánom povinného. V takom prípade ide o neprípustný, nezákonný a nepredvídateľný postup súdu. Predvídateľnosť a zákonnosť súdnych rozhodnutí sú základným atribútom súdneho konania v členských štátoch Európskej únie, ktoré naplňajú základné právo účastníka na súdnu a inú právnu ochranu a na spravodlivý proces. Žalovaný v podaní ďalej uviedol, že vyznačenie doložky právoplatnosti na platobnom rozkaze ešte samo o sebe neznamena, že dané súdne rozhodnutie je právoplatné. Právoplatnosť platobného rozkazu nastáva až kumulatívnym splnením dvoch podmienok - a to je riadne doručenie platobného rozkazu do vlastných rúk odporcu a márne uplynutie lehoty na podanie odporu. Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 1T 197/04 zo dňa 24.08.2005 je zrejme, že štatutárny orgán povinného prevzal platobný rozkaz č.k.17Rob 1361/96-24 z 27.6.1997(teda exekučný titul) dňa 14.7.1997 a č.k.18Rob 1357/96-22 z 1.7.1997 dňa 11.7.1997 a nepodal proti nim odpor, čo bolo tiež jedným z podstatných skutkových dôvodov zakladajúcich jeho právoplatné odsúdenie v trestnom konaní. Je teda preukázateľne dokázané, že platobný rozkaz, na podklade ktorého exekútor žiadal o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v tejto veci, je právoplatný a vykonateľný exekučný titul a na odmietnutie vydania poverenia a vydanie napadnutého uznesenia nie je žiadny legálny dôvod. Obchádzanie základného faktu, že bolo preukázané, že štatutár povinného platobný rozkaz prevzal a odpor voči nemu nepodal, je v hrubom rozpore s mnohými nižšie uvedenými rozhodnutia NS SR ako ja ústavného súdu SR. V nadväznosti na predchádzajúci bod je extrémne nesprávne, aby v civilnom konaní po niekoľkých rokoch od doručenia platobného rozkazu starosta povinného E.. F. J. znovu vypovedal ako svedok, pričom oprávnený (tu dovolateľ) nebol vôbec predvolaný. Pri zachovaní základnej podstaty občianskeho aj trestného súdneho konania, ktorou je zistenie skutočného stavu veci, je neprípustné, aby podľa rozhodnutia vydaného v trestnom konaní (t.j. podľa rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 1T 197/04 zo dňa 24.08.2005) bol platobný rozkaz č.k.17Rob 1361/96-24 z 27.6.1997 riadne doručení dňa 14.7.1997 a platobný rozkaz 18Rob 1357/96-22 z 1.7.1997 bol riadne doručení dňa 11.7.1997 a podľa názoru civilných súdov (teda súdu prvej a druhej inštancie v tejto dovolacej veci ako aj Krajského súdu v Košiciach v konaní 4Cb/1/2008) je prvý i druhý platobný rozkaz považovaný za nedoručený ku dňu 14.7.1997 a 11.7.1997. Skutočnosť, že dovolateľovi nebola účasť na zákulisnom výsluchu svedka E.. F. J. dne 14.10.2008 umožnená, zakladá neodstrániteľnú procesnú vadu konania. Arbitrážnosť rozhodnutí súdov v tejto veci, nevysporiadanie sa s námietkami účastníka konania, nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a opomenutie podstatných a právne významných skutočností sa vždy považujú za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý proces ako aj za porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 a čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky. Súdny sa danej veci podľa žalobcu nevysporiadali s

námietkami dovolateľa ohľadom doručenia platobného rozkazu starostovi povinného E.. F. J. a odmietli vykonať navrhnuté dôkazy bez odôvodnenia, čo je podľa žalobcu rovnako považované za odňatie možnosti konať pred súdom. Žalobca v podaní ďalej špecifikoval 14 okruhov a otázok ktoré zreteľne ukazujú a analyzujú množinu porušení základných práv a slobôd sťažovateľa ako oprávneného veriteľa a to: lex specialis, premlčanie práva, konkludentní spôsob doručovania všetkých poštových zásielok, otázka kto, kedy a ako konkludentne prevzal exekučný titul, na nepravu sa nedá v právnom štáte budovať a postaviť právo, neexistencia zákona, ktorý by umožňoval v roku 2008 súdu začať hľadať po 11 rokoch dôvody pre zrušenie exekučného titulu z roku 1997, pokrivenie ústavy a článku 2 ods. 2, exces Krajského súdu Košice, ktorý nemá žiadne právne účinky, pri opakovanom posúdení jednej a tej istej otázky predbežnej otázky brať ohľad na to, ako bola tato otázka posúdená iným súdom a pokiaľ sa chce od takéhoto riešenia odchýliť, musí vysvetliť prečo tak spravil, porušenie zásady kontradiktornosti a nestrannosti pojednávania, exces Krajského súdu Košice z roku 2008 len generuje ďalšie škody a tunelovanie majetku povinného počas exekúcie Er 3159/97 komunálnou mafiou na Domaši.

19. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žaloba žalobcu nie je vôbec dôvodná, keďže žalobca naliehavý právny záujem na určení odvádza od toho, že nie je spokojný s rozhodnutiami a postupom, či už Okresného súdu Vranov nad Topľou, Krajského súdu v Košiciach, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a exekútorov. A ani žiadny osobitný právny predpis neumožňuje žalobcovi domáhať sa takéhoto určenia ním uvedenej právnej skutočnosti, a preto takéto určenie v súlade s ustanovením § 137 písm.d) OSP nie je prípustné. Touto žalobou sa žalobca snaží iba nahradiť súdne a exekučné konania a hlavne konanie vedené Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Žalovaný opätovne týmto poukazuje na to, že na konanie a postup pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 bol iba v zmysle právnych názorov vyslovených v rozhodnutiach Najvyšším súdom Slovenskej republiky, pričom postup a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky boli predmetom rozhodovania Ústavným súdom Slovenskej republiky. Podľa žalovaného žalobca mal a má naďalej možnosť používať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany v konaní 4Cb/1/2008, preto podanie určovacej žaloby z jeho strany nie je dôvodné. Tvrdenie žalobcu o existencii právoplatnosti platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 17Rob1361/96-24, zo dňa 27.06.1997 a platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach, č.k., 18Rob1357/96-22, zo dňa 01.07.1997, je zjavne nesprávne, keďže tieto už neexistujú a nie sú právoplatné. Oba platobné rozkazy boli v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach v súčasnosti pod sp. zn. 4Cb/1/2008 (pôvodne pod sp. zn. 3Cb 4/2008 a 17Rob1361/96 a 18Rob1357/96) v súlade s ustanovením § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platnom a účinnom do 30.06.2016 po včasnom podaní odporov žalovaným s odôvodnením vo veci samej dňa 20.10.2008 voči uvedeným platobným rozkazom v celom rozsahu zrušené a následne došlo k nariadeniu pojednávania krajským súdom vo veci samej, ktorých sa zúčastnil aj žalobca. Zrušenie platobných rozkazov Krajského súdu v Košiciach preukazuje jednak samotné vedenie konania Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 po včasnom podaní odporov, resp. aj v ňom vydané uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4Cb/1/2008-1219, zo dňa 15.08.2018, v ktorom krajský súd okrem iného v bode 15 a 16 uviedol nasledovné: „ S poukazom na vyššie uvedené nebolo sporné, že označené platobné rozkazy neprevzala na to oprávnená osoba, teda starosta obce, a preto nemohlo dôjsť k ich účinnému doručeniu dňa 11.7.1997 a 14.7.1997. Keďže platobné rozkazy neboli riadne doručené, súd na návrh žalovaného a v súlade s platnou právnou úpravou tieto platobné rozkazy žalovanému opätovne doručil a v zákonnej lehote žalovaný podal proti nim odpor s odôvodnením. Včasným podaním odporu došlo podľa § 174 ods. 2 OSP k zrušeniu týchto platobných rozkazov a súd bol povinný vo veci nariadiť pojednávanie.“ (bod 15 uznesenia krajského súdu), „ Súd zdôrazňuje, že platná právna úprava v rozhodnom čase nevyžadovala rozhodnúť (písomne) o zrušení platobných rozkazov z dôvodu, že bol proti nim podaný včas odpor, keďže k ich zrušeniu došlo priamo zo zákona a súd vo veci ďalej pokračuje nariadením pojednávania a v nadväznosti na to ani rozhodnúť o tom, že odpory boli podané včas. Takýto právny záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo 40/2009 zo dňa 27.5.2009 a z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho sp. zn. 1Obo V/36/2009 zo dňa 17.12.2009, vydaných v tomto konaní. V poslednom uvedenom rozhodnutí dovolací súd v jeho odôvodnení konštatoval, že platobný rozkaz (sp. zn. 17Rob 1361/1996 - 3Cb 4/2008) bol doručený až dňa 20.10.2008. Keďže rovnaké skutkové okolnosti sú aj v prípade sporu vedeného pôvodne pod sp. zn. 18Rob 1357/96 - 4Cb 1/2008, tento záver dovolacieho súdu je priamo aplikovateľný.“ (bod 16 uznesenia krajského súdu) a jednak uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Obo 40/2009, zo dňa 27.05.2009, ako aj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Obo V 36/2009 zo dňa 17.12.2009, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za to, že platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach,

č. k. 17Rob 1361/96-24 zo dňa 27.06.1997 bol povinnému riadne doručený do vlastných rúk až dňa 20.10.2008, čo je pre vec vedenú v súčasnosti Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 záväzné a nemožno ho nahrádzať ani podaním určovacej žaloby zo dňa 27.06.2019. Žalobca vo svojom vyjadrení vôbec neuvádza, že sa danou vecou zaoberal aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. I. ÚS177/2010, ktorý ústavnú sťažnosť žalobcu, svojím uznesením, sp. zn. I. ÚS177/2010, zo dňa 05.05.2010, vo vzťahu k postupu a uzneseniam vydaným v konaní vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Obo 40/2009 a pod sp. zn. 1Obo V 36/2009, priamo spojené s konaním vedeným Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008, odmietol. Odmietnutím ústavnej sťažnosti žalobcu a svojím názorom Ústavný súd Slovenskej republiky podľa žalovaného odobril názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o včasnom podaní odporu povinným dňa 20.10.2008 a tým aj ohľadne doručenia predmetných platobných rozkazov, a skonštatoval, že súdne konanie má ďalej prebiehať. Žalovaný nesúhlasí s tým, že úkony Krajského súdu v Košiciach od 16.02.2007 majú byť ničotnými, nulitnými a právne irelevantnými. Postup a rozhodovanie Krajského súdu v Košiciach bol správny, keďže bol odobrený aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky a Ústavným súdom Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o námietky žalobcu vo vzťahu k exekučnému súdu žalovaný poukazuje na uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. Er/3196/1997-743 zo dňa 07.07.2009, ktorým podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil exekúciu, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to z dôvodu, že platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, č. k. 17Rob 1361/96-24, zo dňa 27.06.1997 bol zrušený podaním odporu dňa 20.10.2008 v celom rozsahu. Toto rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. Er/3196/1997-743 zo dňa 07.07.2009, bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 15CoE 1/2009, zo dňa 04.11.2009. Žalovaný poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 3Er/3159/1997-666 zo dňa 02.09.2011, ktorým podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil exekúciu z dôvodu, že mal v danej veci za preukázané, že voči platobnému rozkazu č. k. 18Rob1357/96-22 bol včas podaný odpor a podaním odporu sa uvedený platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu. Vo veci bolo nariadené pojednávanie a konanie je vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Tiež súd uviedol, že „... nakoľko rozhodnutie, ktoré bolo v danej exekučnej veci exekučným titulom - platobný rozkaz 18Rob1357/96-22, bolo po začatí exekúcie zrušené, preto súd exekúciu v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení zastavil.“ Toto rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 3Er/3159/1997-666 zo dňa 02.09.2011, bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16CoE 136/2012, 16CoE 137/2012, zo dňa 19.11.2012. Uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 3Er/3159/1997-666 zo dňa 02.09.2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16CoE 136/2012, 16CoE 137/2012, zo dňa 19.11.2012, je do dnešného dňa právoplatné, pričom právoplatnosť nadobudlo dňom 03.01.2013. Aj z týchto dôvodov podanie žaloby žalobcom nie je dôvodné a nezakladá jeho naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Taktiež nedôvodné exekučné konania vedené Okresným súdom Banská Bystrica (33Ek247/2019 a 59Ek164/2019) boli zastavené.

20. Žalobca v podaní zo dňa 15.08.2020 uviedol, že nesúhlasí s vyjadrením žalovaného zo dňa 04.05.2020. Žalovaný v podaní uviedol, že žalovaný nevysvetlí, prečo 16.02.2007 určovaciu žalobu podal. V podaní žalovaný opísal rozhodovaciu činnosť prvostupňového a odvolacieho súdu v rámci exekučného konania ako aj súdneho exekútora. Žalobca v podaní ďalej uviedol, že sa pridrižava názoru, že pani V. ako administratívna pracovníčka obce Holčikovce v dobe neprítomnosti starostu konkludentným spôsobom vždy preberala a podpisovala tisíce doručeníek. Žalobca ďalej konštatuje podozrenie z korupcie a zásahy A. v konaní vedenom pod sp.zn. 1Obdo/21/2008 a 1Obdo V 36/2096. Zároveň poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu zo dňa 27.08.2004 sp.zn. I ÚS 647/ 02, i ÚS 100/2011 , II ÚS 44/03, II ÚS 209/04, i ÚS 117/05. Podľa žalobcu prekračovanie právomoci vyústilo v rokoch 2007 - 2016 do množiny ničotných nulitných úkonov a rozhodnutí. Ako prílohu podania zaslal žalobca list, ktorý adresoval JUDr. Q. dňa 23.07.2020, sťažnosť predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a JUDr. Q. na nezákonný súd a senát zo dňa 07.08.2020 a žiadosť o zvolanie kolégia JUDr. Q. zo dňa 05.08.2020.

21. Žalobca v podaní zo dňa 17.08.2020 doplnil svoje vyjadrenie zo dňa 15.08.2020 a uviedol, že podľa jeho názoru všetky vyjadrenia všeobecných súdov v rokoch 2007 - 2020 neobsahujú žiadne skutočnosti, ktoré by mohli zvrátiť ich kľúčové pochybenie, esenciálnu vadu v nedostatku právomoci rozhodovať a riešiť určovaciu žalobu povinného dlžníka zo dňa 16.07.20207 trvajúcu dodnes. Poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Viskupova proti Slovenskej republike. Podľa žalobcu je v rozpore s princípom právneho štátu a právnej istoty, ak súd koná a rozhodne o zrušení právoplatného

platobného rozkazu na základe neexistujúceho procesného prostriedku alebo ho znova doručuje (po niekoľkých rokoch a po využití všetkých zákonných procesných prostriedkov) odporcovi, hoci je viazaný právoplatným rozhodnutím trestného súdu o doručení platobného rozkazu. Ide o neprípustné, nezákonné a nepredvídateľné konanie. Predvídateľnosť a zákonnosť sú základné atribúty súdneho konania v členskom štáte Európskej únie, ktoré naplňajú právo účastníka na súdnu a inú právnu ochranu a právo na spravodlivý proces a taktiež aj princíp právneho štátu. Pri zachovaní základnej podstaty občianskeho a trestného súdneho konania, ktorou je zisťovanie materiálnej pravdy a skutkového stavu, je neprípustné, aby podľa rozhodnutia v trestnom konaní bol platobný rozkaz riadne doručený a podľa rozhodnutia a opatrenia (zásahu) v občianskom súdnom konaní nebol doručený, a preto bol následne doručovaný súdom znova po 11 rokoch na základe nedôveryhodnej výpovede starostu, pri ktorého výsluchu pre zavinený postup súdu, nemohol byť prítomný sťažovateľ, ktorý nemohol realizovať svoje procesné práva, napr. klásť vypočúvanému otázky, čo vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezaujatosti konajúceho sudcu a nestrannosti a zákonnosti výpovede, na základe ktorej sa ďalej „rieši“ exekučný titul. Výsluch svedka, na ktorý nie sú predvolaní všetci účastníci konania, nie je nestranný a zákonný. Spôsobenie nevykonalosti právoplatne priznanej pohľadávky zákonnými aj nezákonnými a praktickými nepredvídateľnými prekážkami je porušením základných práv garantovaných ústavou a dohovorom, čo konštatuje vo svojom rozhodnutí aj Európsky súd pre ľudské práva. Sťažovateľ sa oprávnenne bráni zákonnými prostriedkami, a preto nemôže byť v jeho neprospech dĺžka konania, ani výška vymáhaného nároku k dnešnému dňu, ktorý rastie. Rozhodujúce by malo byť len pozitívne právo. Cieľom sťažovateľa je vymôcť svoju pohľadávku, na čo má legitímny nárok. Arbitrážnosť rozhodnutí súdov, nevysporiadanie sa s námietkami účastníka konania, nedostatočné zistenie skutkového stavu a opomenutie podstatných a právne významných skutočností sa vždy považuje za odňatie možnosti konať pred súdom, teda za vadu podľa § 237 písm. f) O. s. p. Podľa žalobcu diametrálny odklon v rozhodovaní rovnakého súdu v rovnakej veci bez náležitého zdôvodnenia a bez zásadnej zmeny skutkového a právneho stavu je neprípustný a v rozpore s princípom právneho štátu a právnej istoty a v rozpore s právom účastníka konania na súdnu a inú právnu ochranu. Nevyjadrovanie sa súdov k podstate veci (doručeniu platobných rozkazov) a k relevantným námietkam účastníka konania je závažnou vadou konania a rozhodnutia majúcou za následok zrušenie akéhokoľvek rozhodnutia. Prvým predpokladom pre nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia vo veci samej je účinné doručenie exekučného účastníkom konania. V tomto prípade podľa žalobcu došlo k splneniu všetkých predpokladov vyžadovaných zákonom pre nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučných titulov - platobných rozkazov. Exekučné tituly boli riadne a účinne doručené povinnému, keď ich prevzal štatutárny orgán povinného - bývalý starosta O., čo je celkom zjavne zrejmé zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T/197/2004. Po riadnom a účinnom doručení exekučných titulov došlo k splneniu ďalšieho predpokladu pre nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučných titulov, a to k márnemu uplynutiu lehoty na podanie zákonom predpísaného opravného prostriedku (odporu), keď povinný nepodal odpory proti exekučným titulom, za čo bol vtedajší štatutárny orgán povinného - starosta právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T/197/2004 z 24.8.2005. Zároveň tiež došlo k splneniu predpokladu pre nadobudnutie vykonateľnosti, a to k márnemu uplynutiu lehoty na plnenie (patričnej lehoty) podľa exekučných titulov. Žalobca v podaní ďalej uvádza nasledujúce skutočnosti, mal súd právomoc vôbec začať prejednávať návrh odporcu z 16.2.2007 na zrušenie exekučného titulu z 1.7.97 a nemalo byť konania hneď zastavené pre nedostatok právomoci? umožňuje slovenský právny poriadok otvoriť po 10 rokoch od právoplatnosti (po vyčerpaní riadnych i mimoriadnych opravných prostriedkov) a hľadať cesty jak právoplatnosť odstrániť bol exekučný titul dňa 11.7.1997 doručený náhodou, jednorázovo pani V., náhodne sa vyskytujúcej sa v sídle odporcu a teda neoprávnené alebo išlo o viacročnú (1990-2001) prax preberania tisícou poštových zásielok pani V. menom odporcu bol exekučný titul dňa 11.07.1997 konkludentne pani V. tisíce iných akýchkoľvek poštových zásielok v rokoch 1990 - 2001 keď bola zamestnankyňou odporcu bolo v konaní 1T 197/2004 svedecky preukázané, že 11.07.1997 prevzal exekučný titul a nepodal proti nemu v lehote odpor a spôsobil škodu 12.000.000,-Sk, za aké konanie E.. J. mu bol uložený podmienený trest a peňažná pokuta vo veci 1T 197/2004. Šlo o prevzatie exekučného titulu z 11.07.1997 nepodanie odporu aj napriek prejednaniu s právnikom odporcu, bola spôsobená škoda 12.000.000,-Sk pokiaľ by E.. kázaná škoda jeho vina zneužitím právomoci, jak by vôbec mohol spôsobiť škodu 12.000.000 Sk a ako vôbec mohol nepodať odpor, keď platobný rozkaz nikdy neprevzal? pri výsluch 14.10.08 bol E..J. súdom poučený ako svedok zákonným spôsobom o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať a o nebezpečenstve trestného stíhania v prípade krivej výpovedi? Akú právnu silu má tajný, zákulisný výsluch E.. J. 14.10.08, kde uviedol opak toho čo vypovedal a priznal vo veci 1T 197/04 z 24.8.2005 mal byť E.. J.E. vypočutý 14.10.08 ako účastník konania k prevzatiu exekučného titulu v roku 1997, keď v roku 1997 bol

štatutárnym orgánom odporcu, mal súd právo odignorovať prejudiciálne vyriešenú otázku prevzatia exekučného titulu dňa 11.7.97 E.. J. z výroku 1T197/04 z 24.8.05, nepodaním odporu a spôsobením škody mal súd právomoc 15.10.2008, bez možnosti vyjadrenia účastníkov konania 15.10.2008 znova po 11 rokoch vyčkávať platobný rozkaz z 1.7.97 a odoslať ho odporcovi aby 20.10.08 podal odpor. Mal súd - súdy právo otázku prevzatia exekučného titulu vyriešiť inak vo veci 1T 197/04 z 24.8.05 a pri výsluchu z 14.10.08 antagonistickým, diametrálne odlišným, teda úplne opačným spôsobom majú súdy právomoc vyčkávať 7 rokov od 27.5.2009 (uznesením 2Obo 40/2009 zrušené uznesenie 3Cb 4/2008 z 2.2.2009 a vrátené k ďalšiemu konaniu) s procesným rozhodnutím či odpor z 1.3.07 a 20.10.08 bol podaný včas alebo ide o hrubé porušenie zákonov Slovenskej republiky za stavu, keď ani po 7 rokoch nie je rozhodnuté včasnosti odporu z 1.3.07 a z 20.10.08 mali súdy právo zastaviť exekúciu Er 3196/97 a Er 3159/97 mal súd právo pri svojom neplnení procesnej povinnosti podľa uznesenia 4Cb/1/2008 z 27.3.2009 nariadiť pojednávanie vo veci na deň 2.3.2010 a vyhlásiť, že sa vo veci bude pojednávať z dôvodu, že proti platobnému rozkazu bol včas podaný odpor mal súd právo poslať Okresnému súdu vo Vranove nad Topľou uznesenie kde uviedol, že podaním odporu z 20.10.2008 platobný rozkaz 18Rob 1357/96 z 1.7.1997 zanikol a súd nariadil pojednávanie na 2.3.2010, za situácie keď totožný súd napísal predtým uznesenie, že súd o odporoch z 01.03.07 a 20.10.2008 nerozhodol a teda platobný rozkaz 18Rob 1357/96 z 1.7.1997 je naďalej právoplatným exekučným titulom mal exekučný súd právo za situácie keď mal vedomosť, že o odporoch odporcu z 1.3.07 a 20.10.08 nebolo rozhodnuté, zneužiť nepravdivý prípis Krajského súdu z 07.06.2010, že podaním odporu platobný rozkaz zanikol a vydať 2.9.2011 uznesenie o zastavení exekúcie Er 3159/97 mal exekučný súd právo za situácie, keď totožný súd napísal predtým Okresnému súdu vo Vranove nad Topľou uznesenie z 5.5.2010 kde uviedol, že zatiaľ súd o odporoch z 1.3.07 a z 20.10.2008 nerozhodol a teda platobný rozkaz 18Rob 1357/96 z 1.7.1997 je naďalej právoplatným exekučným titulom, nevzdávať uznesenie o zastavení exekúcie Er 3159/97 mal exekučný odvolací súd, senát KS Prešov právo dňa 19.11.2012 vydať uznesenie 16CoE 135/2012, ktorým potvrdil zastavenie exekúcie Er 3159/97 a ako jediný dôvod uviedol nepravdivý prípis krajskej sudkyne Z. z 7.6.2010. Žalovaný poukázal na rozhodnutia a to: Zbierka stanovísk NS a súdov SR 5/2013, 21CDO 3474/2009 NSČR, rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 21 Cdo 3341/2006, zo dňa 18. 3. 2008, uznesenie z 29. apríla 2010 sp. zn. 1 Cdo 133/2009), II. ÚS 349/09-36 z 20.01 2010, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva rozsudok vo veci Brumaresku proti Rumunsku z 28.10.1999 a vo veci Ryabikh proti Rusku z 24.7.2003, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. októbra 2013, sp. zn. 7 Cdo 90/2013), PL. ÚS 36/95 a ďalšie.

22. Na pojednávaní konanom dňa 20.8.2020 žalobca uviedol, že vzhľadom k tomu, že okolnosti celej veci, ktorá začala zásahom bývalého ministra spravodlivosti z pozície exekutívnej moci zasiahla táto osoba do súdnej moci a to tak, že v roku 2008 jednak vydala verejné vyhlásenie, že exekúcie sú údajne podozrivé a že to preveria a že ich zastaví, následne prebehla nejaká kampaň v tlači v nejakých novinových článkoch, žalovaná strana podávala na kde koho trestné oznámenia, bránila sa všetkými prostriedkami. Došlo k tomu, že poslední legálni prostriedok obrany žalovaného k tomu aby zvrátil teda ten stav, že exekučné tituly obidve sú právoplatné a vykonateľné tak nastal v roku 1999, keď v júni žalovaný podal návrh na obnovu konania, došlo k tomu, že v roku 2000 - 2001 boli návrhy na obnovu konania zamietnuté. Odvolací súd potom pre nejakú procesnú chybu zrušil rozhodnutie a rozhodoval Krajský súd, ktorý v roku 2005 z nezákonných dôvodov obnovu povolil. Na základe odvolania v roku 2005 Najvyšší súd ako odvolací definitívne zamietol návrh na povolenie obnovy konania. Žalovaný obdržal toto uznesenie 09.02.2007. Právny zástupca žalovaného H. N., podal určovaciu žalobu na zrušenie oboch exekučných titulov, preto bola žalobcom podaná určovacia žaloba v roku 2019. Žalobca ďalej uviedol, že 6 alebo 7 dní potom, ako bolo žalovanému doručené zamietnutie mimoriadneho opravného prostriedku, 16.2.2007 podal určovaciu žalobu na zrušenie oboch exekučných titulov. Podľa žalobcu mal Krajský súd dodržať zákony a judikatúru, podľa ktorých právomoc rozhodovať o tom, či došlo k materiálnej, teda či bola naplnená materiálna, formálna vykonateľnosť exekučných titulov, tak ma iba exekučný súd pretože prebehali obe exekuční konania od roku u 1997, v tej dobe už 10 rokov, Krajský súd podľa žalobcu v lehote za 10 dní, 26.2.2007 vydal opravné uznesenie, kde hľadal nejaké neexistujúci chyby v písaní možno v počtoch, vydal opravné uznesenie a poslal to okamžite žalovanému, ktorý si podal odpor po 10 rokoch 1.3.2007. Na základe odvolania žalobcu Najvyšší súd toto rozhodnutie zrušil a Krajský súd Košice nemeškal a 11.10.2007 vydal, uznesenie, ktorým zrušil právoplatný a vykonateľný platobný rozkaz, ktorý v tej dobe bol právoplatný 11 rokov a bežali exekúcie. Po odvolaní došlo k tomu, že táto nezákonnosť bola odstránená. Podľa žalobcu Krajský súd nemal právomoc o tejto žalobe vôbec rozhodovať nemal právomoc vôbec vydať opravné uznesenie, 11.10.2007 nemal právomoc vydávať toto uznesenie, 8 mesiacov to mohlo byť na exekučnom súde a ten mal právomoc skúmať a namiesto

toho, aby svoju zákonnú povinnosť Krajský súd splnil, tak žalovaný v závere roku 2007 požiadal ministra spravodlivosti, aby v tejto veci zasiahol, ktorý tak mal urobiť podľa žalobcu verejným vyhlásením po stretnutí zo starostom obce Holčíkovce a ďalším vyhlásením, že ide o podozrivé exekúcie ktoré treba preveriť a zastaviť ich. Žalobca ďalej uviedol, že behom roka 2007 -2008 keď žalovaný mal byť c exekúcií tak rozpredal majetok, ktorý bol určený k úhrade jeho dlhov a záväzkov podozrivým osobám za podozrivo nízke ceny. Tam kde to má hodnotu 34 eur za meter predával za 3 alebo za 4 eura, to znamená, za jednu desatinu iné veci, za jednu dvaciatinu a podobne. Po zásahu ministra spravodlivosti podľa žalobcu obidve exekučné konania boli zastavené. Podľa žalobcu táto anabáza od 16.2.2007 je množina nulitných ničotných úkonov, ktoré nemajú žiadny právny význam, ale nikto z verejných činiteľov sa ani za ty roky nemá k tomu, aby preskúmali, či pani V. náhodou 11.7. a 14.7. v roku 1997, ako tvrdí žalovaný v pozícii upratovačky prevzala dve zásielky, čo podľa žalobcu nie je pravda, pretože pani V. bola referentka, administratívna pracovníčka asi 12 rokov a mala na starosti všetko vrátane pošty, písania, pokladne, účtovania a ďalších 50 vecí a v polovici tejto doby si ako vedľajší pracovný pomer vzala upratovanie budovy. Žalobca ďalej uviedol, že už v roku 2007 keď Krajský súd v Košiciach vypočúval na tajnom výsluchu, tak bývalému starostovi J. nikdy nepredložil platobný rozkaz 18Rob/1357/96 v protokole mu predložil iný platobný rozkaz, teda Krajský súd a podľa žalobcu sa vyjadroval vlastne v inej veci. Podľa žalobcu sa táto nezákonnosť dostala do fázy, keď úplne iný senát Krajského súdu v roku 2018 začal hľadať procesní nedostatky alebo duplicity medzi tromi platobnými rozkazmi. Žalobca ďalej poukázal na konanie exekučného sudcu okresného súdu vo Vranove nad Topľou, ktorý v roku 2004 zastavil exekúcie a tvrdil, že všetky tri platobné rozkazy sú duplicitné. Žalobca uviedol, že jeho cieľom je, aby sa vec dostala do správnych koľají, do správneho pohľadu spravodlivosti a nestrannosti napriek tomu, že od roku 1997 kedy tieto platobné rozkazy boli pani V. riadne prevzaté a predané štatutárnemu orgánu prešlo 23 rokov a je potrebné zodpovedať kľúčovú otázku pre celú tu vec, kto, kedy a ako mal právomoc preberať jednotlivé doručené zásielky s doručenkami, kto ich vlastne väčšinou preberal od roku 1990 až do roku 2002, keď pani V. bola 12 rokov zamestnaná a preto sa rozhodol podať túto určovaciu žalobu na ktorej trvá a navrhuje petit, aby súd určil, že pani X. V. bola konkludentným spôsobom poverená a oprávnená aby od pošty Holčíkovce preberala všetky poštové zásielky, vrátane podpisovania a opečiatkovania pečiatkou. Obecný úrad Holčíkovce zásielkam adresovaným obci Holčíkovce v dobe neprítomnosti štatutárneho orgánu obce Holčíkovce na pracovisku obecného úradu a to nepretržite v dobe od 1.1.1991 do 31.12.2002, keď bola zamestnankyňou obecného úradu Holčíkovce ako referentka a mala na starosti mimo iného i vedenie podateľne, vedenie knihy prijatej pošty a vedení knihy odoslanej pošty.

23. Právny zástupca žalovaného k prednesenej žalobe na pojednávaní konanom dňa 20.8.2020 uviedol, že ju považuje v celom rozsahu za nedôvodnú, zdôraznil, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na takomto určení, tak isto neuviedol osobitný predpis, ktorý by mu umožňoval podať takúto žalobu o určenie právnej skutočnosti spochybňuje pasívnu legitimáciu žalovaného vzhľadom na petit žaloby. Pokiaľ ide o samotné doručovanie platobných rozkazov poukázal na to, že uvedená otázka bola vyriešená v konaní 4Cb/1/2008 prebiehajúcim na Krajskom súde v Košiciach a tak isto poukazuje aj na zákonnosť rozhodnutí vydaných v danej veci, ktoré podľa názoru teda žalovaného bola Ústavným súdom nejakým spôsobom odobrená alebo potvrdená.

24. Podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

25. Podľa § 137 písm. d) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

26. Podľa Čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb

27. Nová koncepcia určovacích žalôb bola v civilnom procese zakotvená v písm. c) a d), kde sa rozlišuje klasická určovacia žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písmena d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/ platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míliajú sa účelu

žaloby určovacej (porovnaj Dôvodovú správu k Civilnému sporovému poriadku, B. Osobitná časť, k § 133).

28. Primárne súd žalobu žalobcu posúdil ako žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP, teda žalobu o určenie právnej skutočnosti, pričom konkrétnymi dôvodmi sa bude zaoberať nižšie, pričom dospel k záveru o neprípustnosti takejto žaloby. Z uvedeného dôvodu sa potom súd zaoberal aj otázkou, čo by žaloba žalobcu obstála z pohľadu ustanovenia § 137 ods. 1 písm. c) CSP.

29. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že pani X. V., narodená dňa XX.XX.XXXX, M. XX.XX.XXXX, A. bola konkludentným spôsobom poverená a oprávnená, aby od Pošty Holčikovce preberala všetky poštové zásielky (vrátane podpisovania a pečiatkovania pečiatkou s „Obecný úrad - Holčikovce“ poštových doručeníek) adresovaných Obci Holčikovce v dobe neprítomnosti štatutárneho orgánu Obce Holčikovce na pracovisku Obecného úradu Holčikovce a to nepretržite v dobe od 1.1.1991 do 31.12.2002, keď bola zamestnankyňou Obecného úradu Holčikovce ako referentka a mala na starosti mimo iného tiež vedenie podateľne, vedenie knihy prijatej pošty a vedenie knihy odoslanej pošty.

30. Súd daný spor vyhodnotil ako spor o určenie právnej skutočnosti, že zamestnankyňa žalovaného bola v minulosti poverená a oprávnená od pošty preberať všetky zásielky pre obec, a to v období od 1.1.1991 do 31.12.2002, zároveň o určenie, že bola zamestnaná ako referentka a mala na starosti vedenie podateľne, knihy prijatej a odoslanej pošty.

31. V danom prípade sa teda jedná o určenie právnej skutočnosti ako minulej udalosti o tom, že táto zamestnankyňa žalovaného bola v minulosti poverená vykonávaním určitej činnosti.

32. Primárne tak súd vyhodnotil petit žaloby preto, že pokiaľ pri formulácii petitu na určenie, či tu právo je alebo nie je potrebné vykonať tak, aby bolo zrejmé, že súd má určiť aktuálny právny stav v prítomnom čase, pri žalobe o určenie právnej skutočnosti je spravidla potrebné, aby súd určil právnu skutočnosť ako minulú udalosť. Nie je prípustné určovať práva v minulosti, ak tieto už zanikli (v súvislosti s uvedeným porovnaj Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, str. 499, str. 505 -506).

33. Pokiaľ však ide o žaloby o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d), podmienkou prípustnosti takejto žaloby je, že žalobný návrh na určenie právnej skutočnosti musí vyplývať z osobitného predpisu.

34. Medzi osobitné predpisy v zmysle § 137 písm. d) patria napríklad Zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách a podobne (porovnaj Dôvodovú správu k Civilnému sporovému poriadku, B. Osobitná časť, k § 133).

35. Takýmito žalobami sú napríklad žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu o skončení pracovného pomeru podľa § 77 zákonníka práce, žaloba nájomcu o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu podľa § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka, žaloba o určenie neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, odporovacia žaloba o neúčinnosť právneho úkonu podľa 42a Občianskeho zákonníka a ďalšie žaloby (pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, str. 506)

36. V danom prípade žalobcovi zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva možnosť domáhať sa určenia takejto právnej skutočnosti, čiže takáto žaloba nie je procesne prípustná.

37. Ak žalobou uplatnený žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti z osobitného predpisu nevyplýva, zásadne je ho potrebné považovať za vadný. Súd je však viazaný obsahom žalobného petitu, nie jeho formuláciou, preto je možné pokračovať v konaní, ak z obsahu žaloby je zrejmé, čoho sa týka a čo ňou žalobca sleduje.

38. Z obsahu žaloby bolo v danom prípade zrejmé, čoho sa žalobca domáha, preto nebol namieste ani postup v zmysle § 129 Civilného sporového poriadku. Ak by žalobca svoju žalobu nedoplnil, odmietnutie žaloby by bolo možné považovať za odmietnutie spravodlivosti. Alternatívou, že by žalobca svoju žalobu doplnil tak, že by žaloval o určenie práva (§137 písm. c) CSP) sa súd bude zaoberať nižšie.

39. Zo samotného obsahu žaloby vyplýva, že žalobou sa žalobca snaží dosiahnuť o vyslovenie, že zamestnankyňa žalovaného bola v minulosti poverená od pošty preberať všetky zásielky pre obec v období od 1.1.1991 do 31.12.2002 práve preto, aby dosiahol určenie tej skutočnosti, že aj v jeho prípade boli platobné rozkazy sp. zn. 17Rob/1361/96 a 18Rob/1357/96 riadne doručené žalovanému, a to dňa 14.7.1997 a dňa 11.7.1997.

40. Na takomto určení by však žalobca musel mať naliehavý právny záujem. Ak všeobecné sudy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania (porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR zo 6. 10. 2017, sp. zn. II. ÚS 590/2017)

41. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca nemôže mať právny záujem na určení, či zamestnankyňa žalovaného bola oprávnená preberať poštové zásielky v období celých jedenásť rokov, nakoľko jeho záujmom je vyriešenie otázky doručenia platobných rozkazov sp. zn. 17Rob/1361/96 a 18Rob/1357/96 v dňoch 14.7.1997 a dňa 11.7.1997. Právny záujem na určení oprávnenia preberať poštové zásielky zamestnankyňou žalovaného žalobcovi jednoznačne chýba, nakoľko mimo doručovanie platobných rozkazov vydaných v prospech žalobcu, je úplne bez významu, či táto zamestnankyňa bola v inom období oprávnená preberať nejaké zásielky za žalovaného alebo nie. Pokiaľ teda ide o iné časové vymedzenie oprávnenia zamestnankyne žalovaného mimo doručovania platobných rozkazov, žalobcovi absolútne chýba akýkoľvek právny záujem na takomto určení. Žalobca totiž nemôže mať záujem na určení práva z právneho vzťahu medzi inými subjektami, ktorý právny vzťah sa ho nijako netýka (napríklad zamestnanecký vzťah a oprávnenia z neho vyplývajúce). K prenutiu oprávnení medzi žalovaným a jeho zamestnankyňou a právami (záujmami) žalobcu dochádza iba v prípade doručenia platobných rozkazov sp. zn. 17Rob/1361/96 a 18Rob/1357/96 v dňoch 14.7.1997 a dňa 11.7.1997.

42. Určovací návrh na začatie konania o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, má spravidla preventívny charakter, jeho účelom je poskytnúť ochranu práva žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit, teda to, čoho sa žalobca v konaní domáha a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Pri rozhodovaní o existencii naliehavého právneho záujmu, musí súd posúdiť, či podaný určovací návrh je procesne prípustným nástrojom ochrany práva žalobcu, a či snád o takomto rozhodnutí o určovacom návrhu nebude musieť aj tak nasledovať iné konanie.

43. Určovací návrh nie je spravidla opodstatnený najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu len predbežnej otázky k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo.

44. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že ten - ktorý určovací návrh nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (otázkami aktívnej a pasívnej legitímácie účastníkov konania) (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 6. 11. 2007, sp. zn. 17Co/161/2007).

45. Súd sa musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania (Článok 17 CSP), pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania. Určovacia žaloba predpokladaná uvedeným ustanovením je preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde možno pomocou nej eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu, tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. Tieto funkcie určovacej žaloby korešpondujú práve s podmienkou naliehavého právneho záujmu; ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať, že ich určovacia žaloba bude plniť, nebude ani naliehavý právny záujem na takomto určení. Ak súd zamietá určovaciú žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu

na požadovanom určení, je vylúčené, aby súčasne žalobu preskúmal po vecnej stránke (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 111/2008, zo dňa 30. júna 2009).

46. Podľa výkladu podávaného ustálenou súdnou praxou je naliehavý právny záujem daný najmä tam, kde by bez požadovaného určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo by sa jeho postavenie stalo neistým. Žaloba preto spravidla nemôže byť opodstatnená tam, kde možno žalovať na splnenie povinnosti. Určovacia žaloba je skôr preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde jej pomocou možno eliminovať stav ohrozenia práva či neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, a jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravy, tvoriace určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. Tieto funkcie korešpondujú s podmienkou naliehavého právneho záujmu. Ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať, že ich určovacia žaloba bude plniť, nebude ani právny záujem na takomto určení (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 28/2009, zo dňa 26. mája 2010).

47. Naliehavý právny záujem na určení je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo navrhovateľa, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Návrh domáhajúci sa určenia či už práva, právneho vzťahu alebo splnenia povinnosti spravidla nemôže byť opodstatnený tam, kde je možné žalovať splnenie povinnosti. Určovací petit nie je jedinou možnou formou ochrany práva. Určovací petit je prostriedkom umožňujúcim poskytnutie ochrany právneho postavenia navrhovateľa skôr, než toto jeho postavenie bolo porušené. Jeho cieľom je poskytnutie preventívnej ochrany za súčasného splnenia zákonom požadovanej podmienky preukázania naliehavosti právneho záujmu na určení tohto práva. Na vznik právneho záujmu žalobcu na určení stačí také správanie odporcu, ktoré svedčí o jeho úmysle porušiť právo navrhovateľa resp. spôsobiť mu ujmu na jeho právnom postavení. Je teda prostriedkom, ktorý navrhovateľovi umožňuje dovolať sa ochrany skôr, než jeho právo resp. právne postavenie bolo porušené, má teda preventívny charakter (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Obo 12/2008, zo dňa 19. januára 2010)

48. Ako vyplynulo z pripojeného spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cb/1/2008, žalobca si proti žalovanému uplatnil svoje nároky dvoma žalobami, pôvodne vedenými v konaní pod sp. zn. 18Rob/357/96 (po preradení do registra Cb vedené pod sp. zn. 4Cb//2008) a pod sp. zn. 17Rob/1361/96 (po preradení do registra Cb vedené pod sp. zn. 3Cb/4/2008). Vzhľadom na totožnosť strán sporu ako aj predmetu konania súd uznesením zo dňa 12.11.2014 spojil uvedené veci na spoločné konanie, ktoré sa v súčasnosti vedie na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu 25.11.1996 vedeným pod sp. zn. 18Rob/1357/96 sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplata sumy 86.513,- Sk so zmluvným úrokom z omeškania 0,5 % za každý deň omeškania z jednotlivých dlžných súm. Platobným rozkazom č. k. 18Rob/1357/96-22 zo dňa 01.07.1997 súd vyhovel návrhu žalobcu v celom rozsahu. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeného súdu 27.11.1996 vedeným pod sp. zn. 17Rob/1361/96 sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplata sumy 99.997,- Sk so zmluvnou pokutou 1 % za každý deň omeškania z jednotlivých dlžných súm. Platobným rozkazom č. k. 17Rob/1361/96-24 zo dňa 27.06.1997 súd návrhu žalobcu vyhovel v celom rozsahu

49. Ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Cb/1/2018-1219 z 15.8.2018, ktorým súd zamietol návrh žalobcu na vstup ďalších žalobcov do konania a zároveň čiastočne zastavil konanie, súd v tomto konaní skúmal vzhľadom na námietky žalobcu predovšetkým účinnosť pôvodného doručenia predmetných platobných rozkazov sp. zn. 17Rob/1361/96 a sp. zn. 18Rob/1357/96. S poukazom na § 470 ods. 1 a 2 CSP postupoval v tejto súvislosti podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase ich vydania (§173 ods. 1, § 47 ods. 1, § 48 ods. 1 zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok (ďalej iba „O. s. p.“) platný a účinný do 30. júna 2016), nakoľko platobné rozkazy boli doručované ešte pred 1. júlom 2016. Na základe uvedených ustanovení súd dospel k záveru, že v konaní nebolo sporné, že oba platobné rozkazy (č. k. 18Rob/1357/96-22 zo dňa 1.07.1997 a č.k. 17Rob/1361/96-24 zo dňa 27.06.1997) neprevzal starosta obce, v tom čase F. J., ale zamestnankyňa obce (podľa pracovnej zmluvy upratovačka - p. X. V.), čo ani žalobca nepopieral, avšak tvrdil, že takýto konkludentný spôsob preberania zásielok zamestnancami obecného úradu Holčikovce, vrátane zásielok určených do vlastných rúk, bol v rokoch 1991 až 2004 bežný, a preto zastával názor, že platobné rozkazy boli prevzaté oprávnenou osobou, a teda účinne doručené. Ust. § 48 ods. 1 O. s. p. predpokladá, že adresát zásielky určí pracovníkov oprávnených za neho prijímať písomnosti, čo

sa navonok prejaví napríklad vystavením osobitného poverenia alebo zriadením podateľne adresáta a zaradením pracovníkov do nej, kedy prevzatím písomnosti takto určenými pracovníkmi dôjde k účinnému doručeniu písomnosti. V opačnom prípade nejde o doručenie vyvolávajúce účinky riadneho doručenia. Z uvedeného podľa názoru súdu prvej inštancie vyplýva, že predmetné platobné rozkazy vyžadujúce doručenie do vlastných rúk mohol prevziať len starosta obce ako štatutárny orgán obce, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žiadna z pracovníčok obce nebola písomne splnomocnená starostom obce na preberanie zásielok adresovaných obci a určených do vlastných rúk. V žiadnom prípade nemožno hovoriť o konkludentnom poverení, ako tvrdil žalobca, pretože štatút žalovaného preberanie zásielok neupravoval a obec nemala zriadené žiadne oddelenie (podateľňu) určené na preberanie zásielok a žiaden zamestnanec obce na to nebol ani oprávnený. Na základe uvedeného preto podľa súdu nebolo v konaní sporné, že vyššie uvedené platobné rozkazy neprevzala oprávnená osoba a keďže neboli riadne doručené súd ich na návrh žalobcu žalovanému opätovne doručil. Žalovaný však v zákonnej lehote podal proti obom platobným rozkazom odpor s vecným odôvodnením, čím v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. došlo k ich zrušeniu (nakoľko právna úprava platná v rozhodnom čase nevyžadovala vydať rozhodnutie o zrušení platobných rozkazov a k ich zrušeniu došlo priamo zo zákona v tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 20bo/40/2009 zo dňa 27.05.2009 a sp. zn. 1Obdo V/36/2009 zo dňa 17.12.2009 vydané v tomto konaní) a súd bol povinný vo veci nariadiť pojednávanie. Za nedôvodné považoval súd tvrdenie žalobcu, že v rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 24.8.2005 sp. zn. 1T 197/04 bola riešená prejudiciálna otázka týkajúca sa doručovania označených platobných rozkazov do vlastných rúk starostu obce F. J. a výrokom tohto rozsudku je súd v tejto veci viazaný. Súd s poukazom na výrok uvedeného rozsudku uviedol, že nespochybňuje význam a zmysel § 135 ods. 1 O. s. p. (teraz § 193 CSP), avšak nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že v uvedenom konaní sa riešila prejudiciálna otázka týkajúca sa doručovania predmetných platobných rozkazov do vlastných rúk starostovi.

50. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 2Obo/6/2020 z 30.6.2020 potvrdil uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Cb/1/2018-1219 z 15.8.2018, pričom v odôvodnení uviedol, že pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namietal okolnosti týkajúce sa doručovania platobných rozkazov v konaniach sp. zn. 18Rob/1357/96 a sp. zn. 17Rob/1361/96, súd prvej inštancie (Krajský súd v Košiciach) sa síce touto otázkou zaoberal, ale pre toto štádium konania táto skutočnosť nie je relevantná a touto otázkou bude dôvodné sa zaoberať až v rozhodnutí vo veci samej o zvyšku nároku žalobcu, ktorý v zmysle vyššie uvedeného ostal predmetom konania.

51. V danom prípade tak žalobca nemôže mať naliehavý právny záujem ani na určení, či zamestnankyňa žalovaného bola v minulosti, konkrétne v dňoch 14.7.1997 a 11.7.1997 poverená od pošty preberať všetky zásielky pre žalovaného, nakoľko otázka oprávnenia preberať zásielky pre žalovaného v súvislosti s doručením platobných rozkazov sp. zn. 17Rob/1361/96 a 18Rob/1357/96 je riešená vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 4Cb/1/2008 teda, v rámci žaloby žalobcu na plnenie.

52. Nakoľko žalobca po tom, čo bolo jeho právo porušené, podal žalobu na plnenie vo vzťahu k žalovanému, určovací žalobca v danom prípade nemôže byť opodstatnená, určovací petit je prostriedkom umožňujúcim poskytnutie ochrany právneho postavenia žalobcu skôr, než toto jeho postavenie bolo porušené. V danom prípade tak žaloba žalobcu nemá charakter preventívnej ochrany jeho práv, nemožno prostredníctvom tejto žaloby eliminovať stav ohrozenia práva či neistoty v právnom vzťahu, pričom k zodpovedajúcej náprave možno dospieť v konaní o žalobe na plnenie sp.zn. 4Cb/1/2008, kde sa otázka doručovania platobných rozkazov rieši.

53. Takáto určovací žaloba žalobcu by napokon ani nebola zárukou odvrátenia budúcich sporov strán sporu, práve naopak, je potrebné zdôrazniť, že nie je vhodné, aby dva súde rozhodli o totožnej otázke (otázke doručovania platobných rozkazov) na podklade tých istých skutkových okolností odlišne, nakoľko uvedené by významným spôsobom oslabilo princíp právnej istoty.

54. Tu súd považuje za potrebné zdôrazniť, že nie je možné odôvodniť tento právny záujem žalobcu určitou nečinnosťou, prípadne nesplnením si pokynov, ktoré boli Krajskému súdu v Košiciach uložené Najvyšším súdom SR v konaní vedenom pod sp.zn. 4Cb/1/2008.

55. Vzhľadom na uvedené závery je žaloba žalobcu neprípustná aj pokiaľ sa podľa jej obsahu snaží žalobca preukázať okolnosti týkajúce sa doručovania platobných rozkazov v konaniach pod sp.zn.

18Rob/1357/96 a sp.zn. 17Rob/1361/96, kde samotný Najvyšší súd uznesením sp. zn. 2Obo/6/2020 z 30.6.2020 uviedol, že touto otázkou sa bude dôvodne zaoberať v ďalšom konaní o žalobe na plnenie Krajský súd v Košiciach vo veci sp .zn. 4Cb/1/2008.

56. V danom prípade teda určovací návrh žalobcu nie je opodstatnený, nakoľko vyriešenie požadovanej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorého podstata sa rieši na Krajskom súde v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Ide pritom jednoznačne o otázku spätú so samotným procesným postupom súdu v tomto konaní. Široko vymedzený určovací petit žaloby vzťahujúci sa na oprávnenia iného subjektu (zamestnankyne žalovaného) vo vzťahu k žalovanému by tak mohol mať iba povahu predbežnej otázky, ktorú je potrebné vyriešiť v konaní o žalobe žalobcu na plnenie.

57. Žalobca nemôže mať právny záujem na podaní takejto určovacej žaloby, ktorá má charakter preventívny v čase, keď zároveň beží konanie o nároku žalobcu na plnenie vo vzťahu k žalovanému, v ktorom konaní je pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné vyriešiť aj okolnosti, ktorých určenia sa žalobca domáha samostatným návrhom v tomto prípade (oprávnenia zamestnankyne žalovaného pre posúdenie okolností doručovania konkrétnych platobných rozkazov). Pokiaľ ide konkrétne o doručovanie platobných rozkazov sp.zn. 18Rob/1357/96 a sp.zn. 17Rob/1361/96, jedná sa o otázku, ktorá vznikla priamo v tomto konaní v súčasnosti vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Vyriešenie tohto procesného problému je iba v kompetencii konajúceho súdu vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008, procesného postupu ktorého súdu sa uvedený problém týka.

58. Naviac formuláciu určovacieho petitu je potrebné vykonať tak, že súd má určiť aktuálny právny stav, pričom nie je prípustné určovať práva v minulosti, ak tieto už zanikli. Rozsudok určí existenciu, respektíve neexistenciu práva ku dňu vyhlásenia.

59. Vzhľadom na uvedené súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu z dôvodu jej neprípustnosti (§ 137 písm. d) a pre nedostatok naliehavého právneho záujmu (§ 137 písm. c) zamietnuť.

60. Naviac je potrebné dodať aj vo vzťahu k vecnej stránke, že v danom prípade by sa mohlo podľa obsahu žaloby a formulácie petitu jednať iba o žalobu na určenie práva (oprávnenia), nie však žalobcovho, ale ďalšej osoby, a to zamestnankyne žalovaného vo vzťahu k žalovanému (oprávnenie preberať poštové zásielky, oprávnenia vedenia podateľne, vedenia knihy prijatej pošty, vedenia knihy odoslanej pošty), pričom však osoba, o ktorej právo ide, nie je stranou v tomto spore.

61. Predpokladom pre procesnú legitímáciu žalobcu pri pozitívnej určovacej žalobe nie je to, že žalobcovi tvrdené právo patrí. Žalobca môže žiadať aj určenie práva žalovaného, ktoré existuje vo vzťahu k žalobcovi alebo voči inému ďalšiemu žalovanému, samozrejme za predpokladu, že má na určenie naliehavý právny záujem (porovnaj Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, str. 499).

62. Ak by teda určovacia žaloba žalobcu v danom prípade bola procesne prípustná, z jej obsahu je zrejmé, že žalobca sa domáha určenia práva (oprávnenia) tretej osoby vo vzťahu k žalovanému, pričom však subjekt tohto oprávnenia nie je stranou v spore. Žalobu by tak súd musel aj v uvedenom prípade zamietnuť.

63. Súd v prejednávanej veci nekonštatuje skutočnosť, či žalobca má, alebo nemá pravdu ohľadne skutočností, ktorých určenia sa domáha ani či sa svojich nárokov domáha oprávnene či neoprávnene, iba uvádza, že uvedeného určenia nie je možné dosiahnuť spôsobom, ktorý si žalobca zvolil, teda určovacou žalobou, o ktorej neprípustnosti súd v danom prípade rozhodol.

64. Nakoľko súd považoval žalobu žalobcu za procesne neprípustnú a v prípade vecného skúmania určovacieho petitu žaloby by sa súd musel zaoberať v prvom rade vecnou legitímáciou strán sporu, ako to bolo naznačené vyššie, vykonanie ďalšieho dokazovania navrhovaného stranami sporu súd považoval za rozporné so zásadou hospodárnosti konania (Čl. 17 CSP). Z uvedeného dôvodu súd na ostatnom pojednávaní zamietol návrhy žalobcu na vykonanie dokazovania uvádzané v žalobe a vo vyjadrení žalobcu z 22.1.2020, teda najmä vyžiadaním všetkých kúpnych zmlúv od katastrálneho úradu Vranov nad Topľou a o prevodoch majetku žalovaného od roku 2004 do roku 2019 predložením

prehľadu špecifikácie ako sa žalovaný zbavoval rokoch 2004-2012 a 2013-2019 svojho majetku, spismi Okresného súdu Banská Bystrica 33Ek 247/2019 a 59Ek 164/2019, spismi exekučnými JUDr. Z. sp.zn. 78Ex 151/2019 a 78Ex 162/2019, dôkaz spisom Krajského súdu v Košiciach 9Cb 673/99, výsluchom osôb JUDr. H. N., Mgr. X. D., Ing. F. J., X. V., JUDr. Š. A., JUDr. W. A., X. C. Z., X. F. D., F. P. W., F.Š.o z Najvyššieho súdu vo veci 2Obo 40/2009 z 28.5.2009), X. L. C. z OS Vranov, F.X. W., X. Š., členov zastupiteľstva žalovaného v rokoch 2004-2009 trestným oznámením žalovaného a opakovanými vzneseniami obvinenia na H. X. a F. J. v rokoch 2006-2009 vyšetrovateľom M., prehľadom kedy, komu a za akú cenu v rokoch 2004-2019 predávala a prevádzala svoje majetky počas exekučných konaní Er 3159/97 a Er 3196/97 žalovaný, spisom Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T/197/04 a rozsudkom 1T/197/04 z 24.8.2005, pripojením spisov Krajského súdu Prešov č.k. 3Cb 611/97, od Krajského súdu Košice č.k. 5Cb 1471/96, č.k. 18Rob 1357/96 a č.k. 17Rob 1361/96, od Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. Er 50/97, č.k. 2Cb 226/98, č.k. Er 3159/97, č.k. Er 492/98, č.k. Er 3196/97, od Exekučného úradu Š. Š. Ex 1020/97, od Exekútorského úradu Ing. Š. W. vo veci exekúcie proti žalovanému č.k. Ex 585/99 a č.k. Ex 586/99 a vykonaním dôkazu oboznámením originálov týchto doručení, listinami o výsluchu svedkov V. L. E.. J. zo dňa 15.8.2018, a výsluchu svedkov V., E.. J. zo dňa 14.10.2008, pracovnou zmluvou pani V. s Obecným úradom Holčikovce, zo spisu Krajského súdu Košice 3Cb 4/2008, teraz 4Cb 1/2008, výsluchom pani M. (starostka v rokoch 1990-1994), výsluchom pána F. N. (starosta v rokoch 2000-2002), výsluchom E. Š. (starosta v rokoch 1999-2000) zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T 197/04, rozsudkom z 24.8.2005, výpoveďou pani V. L. E..J. v prípravnom konaní v rokoch 2004-2005, výpoveďou pani V. L. E..J. pred senátom OS Vranov v konaní 1T 197/04, výpisom z Katastra nehnuteľností Moravskoslezského kraje, pracovisko Ostrava, Vítkovická 2, 702 00 Ostrava z LV č.XXXX k.ú. W. Y. M.O., výsluchom pracovníčok Pošty Holčikovce pani X.Ň. a pani J., ktoré v rokoch 1990-2002 doručovali poštu obci Holčikovce vyžiadaním od Pošty Holčikovce poštovej zmluvy uzavretej medzi žalovanou a Poštou Holčikovce na roky 1990-2002, vyžiadaním od Pošty Holčikovce doručovacej poštové knihy za roky 1990-2002.

65. Súd z rovnakého dôvodu zamietol aj všetky návrhy žalovaného na vykonanie dokazovania uvádzané vo vyjadrení k žalobe z 24.10.2019 ako aj vyjadrení z 4.5.2020, a to najmä oboznámením uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Obo V 36/2009 zo dňa 17.12.2009, spisového materiálu Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp. zn. Er/3196/1997 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15CoE 1/2009, spisového materiálu Okresného súdu Vranov nad Topľou vedeného pod sp. zn. 3Er/3159/1997 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoE 136/2012, 16CoE 137/2012, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS177/2010, zo dňa 05.05.2010, výsluchom žalovaného, resp. starostu žalovaného X. X. D..

66. Podľa § 153 ods. 1 až 3 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

67. Pokiaľ ide o nevykonanie dôkazu nevrhnutého žalujúcou stranou, a to mailovým podaním doručeným súdu dňa 20.8.2020, súd na toto podanie neprihliadol najmä z dôvodu koncentrácie konania. Súd je toho názoru, že žalobca v predmetnom podaní neuvádza také okolnosti, ktoré nemohol bez svojej viny uviesť už v skorších vyjadreniach v rámci prostriedkov procesnej obrany a útoku. Zároveň neuvádza ani nové skutočnosti, ktoré by mohli mať význam pre rozhodnutie vo veci, najmä pre záver súdu o neprípustnosti samotnej žaloby žalobcu, ako sa ňou súd zaoberal vyššie.

68. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

69. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Nakoľko súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, úspech žalovaného predstavoval 100 %, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a uvedený nárok mu súd proti žalobcovi aj priznal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

72. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.